

Guida Musical 1982-83 6

Barcelona – Muntaner, 300
Madrid – Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

PRO MÚSICA: UNES BRILLANTS NOCES D'ARGENT

El lector haurà endevinat que les noces a què es refereix el títol, són amb la música, en les seves múltiples variants sociològiques: el concert, el recital, el festival d'òpera i l'audició d'importants drames lírics en versió concertística. Pro Música anuncia ara, per a un futur immediat, la seva XXV Temporada musical que s'iniciarà dintre d'un mes. Per a ser exactes, el dia 10 de gener de 1983.

Davant d'això, cal fer una breu i sumària història. Fa un quart de segle, en un pis del carrer Balma un grup de catalans aficionats a la música convocaren la crítica musical per donar compte de la creació d'una entitat cultural dedicada a l'organització i al foment de la música a través del concert, amb el propòsit de presentar els artistes i els conjunts de més gran prestigi i qualitat de l'univers concertístic. Pro Música, aquesta entitat que tant de relleu ha donat a la vida musical de Barcelona, acabava de néixer. Els senyors Frederic Marimon, Rogeli Roca, Pere Mir, Jordi Mata, Marquès de Sentmenat, Jordi Puig Palau i Lluís Portabella, apadrinaren la nova entitat, però fou aquest últim la real eminència gris que tirà endavant els dissenys anunciats i el factòtum que aconseguí la regularitat de les seves accions, curs rera curs, per culminar ara en la seva convocatòria número vint-i-cinc.

Si, des de l'angle artístic, el balanç és importantíssim, no he d'ocultar la transcendència que la fundació de Pro Música tingué des de l'angle socio-polític. A la fi de la dècada dels 50, en la nostra precària activitat concertística, era esporàdica, per tant, rar, el pas d'un artista de singular renom i ja no diguem d'una orquestra de vàlua excepcional. Amb Pro Música la iniciativa privada creava aquí una nova consciència concertística, enfront de l'enlluernadora activitat oficial desenvolupa-

pada a Madrid a l'empar de la protecció del sistema i de la munificència ministerial. A partir d'aquella reculada data els noms de Victòria dels Angels, David Oistrakh, Von Karajan, Artur Schnabel, Montserrat Caballé, Sergiu Celibidache, i un llarguíssim etcètera foren habituals aquí, i alguns —en certa manera— adquiriren carta de naturalesa en la rotació concertística del Cap i Casal. Els noms, al detall, emplenarien diverses pàgines. Des de fa uns anys, Lluís Portabella ha passat d'eminència gris a cap visible de l'entitat. En la seva funció com a President del Patronat, ha desplegat una incansable activitat a la recerca de la qualitat artística, que, per descomptat, ha trobat i ha ofert.

S'ha titllat Pro Música d'entitat elitista. És cert. Però el fet objectiu i inqüestionable de la classe excepcional de les seves programacions, el tenim a la vista, en una dilatada perspectiva de 25 temporades consecutives, portades sense defallir i progressivament ampliades. Precisament, en la que porta el número 25 anotem uns noms: Daniel Barenboim, amb l'Orquestra de París; Claudio Abbado amb la London Symphony; la soprano Brigitte Fassbaender; Irwing Gage, piano; Sir Charles Mackerras, amb l'English Chamber Orchestra; Sir Georg Solti, amb la London Philharmonic; Yo Yo Ma, violoncel; l'Orquestra Simfònica de Berlín, dirigida per Guenther Herbig; Teresa Berganza; Antal Dorati, amb l'Orquestra Concertgebouw d'Amsterdam; Alicia de Larrocha; Mstislav Rostropovitch, etc., etc.

Davant d'aquest cartell, i de la seva qualitat, hem de celebrar el fet que, tant per la persistència temporal com pel seu valor intrínsec, bé podem qualificar —una vegada més— d'extraordinari.

MANUEL VALLS

ORFEO
CATALÀ

TRADICIONAL CONCERT DE
SANT ESTEVE

PROGRAMA

I

Obres de l'Escola montserratina
i de la de l'Orfeo Català

ORFEO CATALÀ
COR INFANTIL

II

«Vesperae Solemnes de Confessore»

de

W. A. MOZART

ORFEO CATALÀ
CONJUNT INSTRUMENTAL
M.ª CARME BUSTAMANTE, soprano
EULÀLIA SALBANYÀ, mezzo
JOAN CABERO, tenor
JORDI RICART, baix
MARIA BLASCO, orgue

Director:

SALVADOR MAS

Diumenge, 26 de desembre de 1982, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

CONCERTS DE NADAL i CAP D'ANY

15 de desembre de 1982 - 10 de gener de 1983

UN CICLE EXCEPCIONAL DE 58 CONCERTS
ARREU DE CATALUNYA

ALGUAIRE - BARCELONA - BELLATERRA - BERGA - BOT - CALDES DE MALAVELLA -
CAMBRILS DE MAR - CASSERRES - CASTELLAR DEL VALLÈS - CERVERA - CIU-
TAT BADIA - L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ - LA FATARELLA - GIRONA - GUISSONA -
HORTA DE SANT JOAN - IGUALADA - LLEIDA - MOLLERUSSA - MONTBLANC -
NAVARCLES - OLIANA - OLOT - EL PALAU D'ANGLESOLA - EL PAPIOL - EL PERE-
LLÓ - PRATS DE LLUÇANÈS - REUS - RIPOLL - RIPOLLET - SABADELL - SANT
CUGAT DEL VALLÈS - SANT GUIM DE FREIXENET - SANT JOAN DE LES ABADES-
SES - SANT JUST DESVERN - SANT LLORENÇ DE MORUNYS - SANT POL DE MAR -
SANTA BÀRBARA - SANTA COLOMA DE FARNERS - SERÓS - LA SEU D'URGELL -
SITGES - TARRAGONA - TÀRREGA - TERRASSA - TORTOSA - EL VENDRELL - VIC -
VILAFRANCA DEL PENEDÈS - VILANOVA I LA GELTRÚ - VILA-SECA I SALOU.

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
SERVEI DE MÚSICA

Informació: Servei de Música. Mallorca, 272

Telèfon: 215 26 50 - B-37

vida musical

MONTSERRAT CABALLÉ

MEDALLA D'OR DE LA GENERALITAT

El passat dia 5 de novembre, se celebrà un acte amb motiu de la concessió de la medalla d'or de la Generalitat de Catalunya, a la gran soprano Montserrat Caballé.

El solemne lliurament d'aquesta alta distinció va tenir lloc al Saló de Sant Jordi, del Palau de la Generalitat. Va ser presidit pel Molt Honorable senyor Jordi Pujol amb assistència del Conseller de Cultura i altres personalitats de la vida cultural i artística catalana.

ENCÀRRECS MUSICALS DE L'AJUNTAMENT

A proposta de l'Àrea Municipal de Cultura, la Comissió Municipal permanent de l'Ajuntament de Barcelona ha fet tres encàrrecs a tres compositors. A Jordi Cervelló se li ha encarregat una obra per a orquestra i a Joan Albert Amargós una per a banda. Ambdós encàrrecs són dotats amb 225.000 ptes. A Manuel Oltra se li ha encarregat una composició —dotada amb 125.000 ptes.— per a cobla. És la segona vegada que l'Ajuntament de Barcelona fa aquests encàrrecs.

TRIBUNA DE JOVES COMPOSITORS

La Fundació Juan March convoca la segona «Tribuna de joves compositors» manifestació que aquesta institució inicià l'any 1981 i que consisteix en l'organització de concerts amb obres —no estrenades ni editades— de compositors espanyols menors de 30 anys. Podran optar a aquesta Tribuna tots els compositors espanyols que no hagin fet els trenta anys el 31 de desembre de 1982, sigui quina sigui la seva titulació acadèmica, i amb l'exceptió dels que ja foren seleccionats en la convocatòria anterior. Cada compositor podrà presentar una sola obra. Les composicions musicals hauran de cenyir-se a una plantilla instrumental o vocal constituïda com a màxim,

per una veu, piano, violí, viola, violoncel, contrabaix, flauta, clarinet, oboè, fagot, trompa, percussió (un intèrpret) i un instrument (o veu).

La inclusió de l'obra seleccionada en el concert, que tindrà lloc a la Fundació Joan March el proper mes de maig de 1983, comporta l'edició, amb caràcter no venal, de la partitura en facsímil i l'enregistrament en cinta o casete, enregistrada aquesta darrera el mateix dia del concert. Tant la gravació com la partitura estaran a la disposició dels compositors, així com de la crítica musical, mitjans de difusió i institucions culturals. Els drets de propietat de les obres seleccionades restaran en poder dels autors; la Fundació es reservarà el dret de mantenir les partitures seleccionades en la seva biblioteca a disposició del públic. La selecció de les obres per a aquesta segona convocatòria de la Tribuna de Joves Compositors, estarà a càrrec d'un Comitè de Lectura compost per Joan Guinjoan, Tomàs Marco i Luís de Pablo. La partitura i documentació annexa s'han d'enviar abans del 31 de desembre de 1982 a les oficines de la Fundació Juan March (c/ Castelló, 77, Madrid, 6).

«CONCERT DE NADAL» DE LA CORAL SANT JORDI

El diumenge dia 19, a les sis de la tarda i al Palau de la Música Catalana, la Coral Sant Jordi (que enguany commemora el seu XXXV Aniversari), L'Esquix, l'Espurna i el Grup Llevant celebraran el seu tradicional «Concert de Nadal», convertit ja en una de les manifestacions públiques més típiques d'aquests dies nadalencs. Figuren en el programa, a més de moltes nades populars catalanes (algunes de les quals, com és costum, també seran cantades per tot el públic assistent), diverses obres originals de Victoria, Monteverdi, Praetorius, Brahms, Charles E. Ives, Joan Llongueres, Kodály i Stravinsky, i la «Cantata de Nadal» —per a cors infantils i instruments— de Carl Orff.

PATRONAT PRO XXV TEMPORADA

- 1 10 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 1 i 2.
- 2 11 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 3 i 4.
- 3 13 gener 21 h. PETER SCHREIER, tenor. JÖRG DEMUS, piano
SCHUBERT: La bella molinera.
- 4 26 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CLAUDIO ABBADO, director
MAHLER: Simfonia núm. 7, en mi menor.
- 5 27 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CECILE LICAD, piano
CLAUDIO ABBADO, director
Obres de Rachmaninov i Berlioz.
- 6 4 febrer 21 h. BRIGITTE FASSBAENDER, soprano. IRWIN GAGE, piano
Programa a determinar
- 7 7 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
BACH: Gran Missa en si menor.
- 8 8 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
MOZART: Missa en do menor, K. 427. — MOZART: Requiem en re menor.
- 9 9 febrer 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
MURRAY PERAHIA, piano
Sir CHARLES MACKERRAS, director
DVORÁK: Serenata. — BEETHOVEN: Concert núm. 3, per a piano i orquestra.
— MOZART: Simfonia núm. 39.
- 10 7 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
HAYDN: Simfonia núm. 102. — BARTÓK: Suite de ballet. — MUSSORGSKY-
RAVEL: Quadres d'una exposició.
- 11 8 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
Obres de Wagner, McCabe i Beethoven.
- 12 16 març 21 h. YO YO MA, violoncel
BACH: Suites núms. 2, 4, 6.
- 13 21 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
BRUCKNER: Simfonia núm. 8, en do menor.
- 14 22 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
Programa WAGNER.

MÚSICA DE BARCELONA MUSICAL - 1983

- 15 24 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
MICHEL DALBERTO, piano
STRAVINSKY: Dumbarton Oaks. — MOZART: Concert per a piano i orquestra, K. 449. — BRAHMS: Liebesliederwalzer. — BARTÓK: Danses populars romanescs.
- 16 25 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
HAYDN: Simfonia núm. 49, «La Passione». — STRAVINSKY: Concert en re major. — BRAHMS: Serenata núm. 2, op. 16.
- 17 28 març 21 h. TERESA BERGANZA, mezzo-soprano. J. A. ÁLVAREZ PAREJO, piano
Obres de Purcell, Schumann, E. Toldrà, E. Braga.
- 18 5 abril 21 h. MARYLIN HORNE, mezzo-soprano. MARTIN KATZ, piano
Obres de Haendel, Wolf, Rossini.
- 19 7 abril 21 h. WLADIMIR SPIVAKOV, violí. BORIS BEJTEREV, piano
Programa a determinar
- 20 8 abril 21 h. JESSYE NORMANN, soprano. FÉLIX LAVILLA, piano
BRAHMS: Zigeunerlieder. — WOLF: Aus dem Mörike Liederbuch. — RAVEL: Cinc melodies populars gregues. — STRAUSS: Sis cançons.
- 21 25 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
MARTINU: Simfonia núm. 6. — MAHLER: Simfonia núm. 4, en sol major.
- 22 26 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
SMETANA: Vltava. — JANACEK: Taras Bulba. — DVORÁK: Simfonia núm. 8.
- 23 18 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Divertimento. — HAYDN: Simfonia concertant. — TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 4, en fa menor, op. 36.
- 24 19 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Dues imatges. — SCHUBERT: Simfonia núm. 8, «Inacabada». — TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 5.
- 25 20 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BEETHOVEN: Leonora núm. 3, op. 72 (Obertura). — BARTÓK: Concert per a orquestra. — TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 6, op. 74, «Patètica».
- 26 8 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
ALÍCIA DE LARROCHA, piano
LOVRO VON MATAČIĆ, director
MOZART: Simfonia núm. 25, K. 183. — SCHUMANN: Concert per a piano i orquestra, op. 54. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 5, op. 67.
- 27 9 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
MSTISLAV ROSTROPOVITX, violoncel
LOVRO VON MATAČIĆ, director
WAGNER: El vaixell fantasma (Obertura). — DVORÁK: Concert per a violoncel i orquestra, op. 104. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 7, op. 92.
- 28 10 juny 21 h. GALINA VISNEVSKAIA, soprano. MSTISLAV ROSTROPOVITX, piano
Programa a determinar

GRAN OFERTA MUSICA CLASICA

Oferta especial

30% dto.

Hasta el 31 de Diciembre

4 NOVEDADES

Handel - SAUL
Allen/Tear/Ledger

Bach
Misa en si menor
Donath/Holl/Jochum

La Traviata
Scotto/Kraus/Muti

La Périchole
Berganza/Carreras/Plasson

y MAS DE 50 EXTRAORDINARIAS OBRAS.

Los mejores
Compositores
y Directores

BELLINI
MOZART
PUCCINI
ROSSINI
VERDI
BACH
BIZET
CHOPIN
DONIZETTI
HAENDEL
...y otros

RICCARDO MUTI
HERBERT VON KARAJAN
FRUHBECK DE BURGOS
OTTO KLEMPERER
CARLO MARIA GIULINI
TULLIO SERAFIN
GEORGES PRETRE
SIR THOMAS BEECHAM
MICHEL PLASSON
ANTONINO VOTTO
...y otros

Interpretados por
Grandes Divos

MARIA CALLAS
VICTORIA DE LOS ANGELES
ALFREDO KRAUS
JOSE CARRERAS
PLACIDO DOMINGO
GIUSEPPE DI STEFANO
ELISABETH SCHWARZKOPF
NICOLAI GEDDA
DIETRICH FISCHER-DIESKAU
MIRELLA FRENI
...y otros

Regálese buena música

CONCERT DE NADAL

CORAL SANT JORDI

L'ESQUITX, L'ESPUINA I GRUP LLEVANT

Diumenge, 19 de desembre de 1982, a les 6 de la tarda

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

NADALES TRADICIONALS I POPULARS

MOTETS, CORALS I OBRES ORIGINALS

T. L. de VICTORIA

Claudio MONTEVERDI

Michael PRAETORIUS

Johannes BRAHMS

Walter REIN

Charles IVES

Joan LLONGUERES

Zoltán KODÁLY

Igor STRAVINSKY

Ernest CERVERA

Carl ORFF

Robert SHAW

Antoni ROS-MARBÀ

Preparació i direcció: Maria Artis, Isabel Audenis, M.ª Dolors Bonal, Ester Bonal, Glòria Bonal, M.ª Jesús Culleré, Imma Espunyes, M.ª Àngels Gabarró, M.ª Teresa Giménez, Xavier Jofre, Oriol Martorell, Roser Megías, Mon Monfort, M.ª Roser Nogués, Carme Reig, Quim Sabater, Toni Santandreu, Montserrat Solanic i Mariona Vilalta.

CINQUANTENARI DE L'ESTADA DE SCHÖNBERG A BARCELONA (I)

Ara fa 50 anys (març, 1932) fou escrit a la nostra ciutat part del segon acte de l'òpera *Moisès i Aaron* d'Arnold Schönberg, l'obra potser més important del més controvertit compositor del nostre segle.

Segons que sembla, A. Schönberg vingué a Barcelona per motius de salut tot acceptant la invitació d'un grup de músics catalans entre els quals es comptava Pau Casals. (En realitat era la segona vegada que Schönberg venia a Barcelona ja que el 29 d'abril del 1925 s'esdevingué, com sempre gràcies a Gerhard, la primera audició espanyola del llavors discutit «Pierrot lunaire», obra que causà escàndol i fou dirigida pel compositor). El contacte amb els nostres músics fou possible gràcies a Robert Gerhard, un dels seus deixebles catalans, mitjançant el qual l'estètica schönberguiana ha trobat continuació per via directa fins a Joaquim Homs (d'altres grans músics assumiran, dintre de les nostres fronteres, els postulats de l'Escola de Viena per via d'adopció). L'estada de Schönberg a Barcelona tingué una duració de nou mesos —els que van de principis d'octubre del 1931 al 30 de juny de 1932— durant els quals continuà la seva intensa activitat creadora. El 10 d'octubre de l'any 1931 acabà una de les més importants peces per a piano quant a llenguatge, la que porta el núm. d'opus 33 b, així com cinc mesos més tard (10 de març, 1932) —tal com hem dit— el segon acte del *Moisès i Aaron*, obra que motiva aquest comentari, que havia estat començada a Lugano el 17 de juliol de 1930.

A tall de dada interessant hem de dir que Schönberg escollí com a residència per a la seva estada a Barcelona, de la qual guardà sempre un agradable record, una casa del carrer Baixada de Briz núm. 14 (actualment 20-22), a Vallcarca, una torre que encara conserva una placa commemorativa del pas del gran músic per la nostra ciutat i que porta la inscripció següent: «Arnold Schönberg compuso en esta casa durante los años 1931-32 parte de su obra Moisés y Aarón», placa que va ésser col·locada l'any 1955 per un grup d'admiradors del compositor integrat per Josep Soler, Antoni Tàpies, J. E. Cirlot,

José Luis Delás i Albert Manén. Les edificacions que ara rodegen la finca han ofegat l'espai visual exterior i actualment aquesta placa està situada en lloc poc visible; hi ha intenció, no obstant això, per part de l'Associació Catalana de Compositors, de traslladar-la en un lloc preferent de la façana.

D'altra banda aquesta torre és una edificació del famós arquitecte modernista Salvador Valeri Pupurull (pare de l'actual propietari) realitzada entre els anys 1928-30, que va ésser llogada al compositor molt poc temps després. Posats en contacte amb el Sr. Josep M.ª Valeri i Sallent hem tingut accés, gràcies a la seva gentilesa, a uns documents de primera mà, com ara el contracte de lloguer de la finca (amb data 1 d'octubre de 1931), en el qual figuren les signatures dels dos il·lustres personatges enmig d'altres dades de ben curioses; lloc de procedència del compositor, antic domicili, etc. En el marge superior del document està escrit en llapis, a penes llegible: «Marxa a Califòrnia segons digué», amb cal·ligrafia de l'arrendatari. Efectivament, poc després de Barcelona, Schönberg arribaria a exiliar-se definitivament d'Europa en marxar a Amèrica (Los Angeles), fugint de la presència creixent del nazisme.

En relació amb la casa —casa que honora l'arquitecte català— hem pogut saber que, per iniciativa de Schönberg existeix a Los Angeles una torre idèntica a la de Barcelona. Hem de dir, d'altra banda, que el barri de Vallcarca era en aquell temps particularment distingit i residencial, tocant al Parc Güell, dominant la gran urbs que quedava als seus peus. Aquesta part de Barcelona on mor el carrer Verdi era un lloc tranquil i summament apte per a un treball intel·lectual, aspectes tots ells que responien perfectament al voler del compositor, el qual desitjava viure als afores de la ciutat.

Un altre punt important és que la filla petita de Schönberg és nascuda a Barcelona el 7 de maig de 1932 i se li posà un nom tan català com el de Núria. Més tard havia d'ésser l'esposa del compositor italià, de tendència avantguardística, Luigi Nono (compositor que no fa pas gaire ens ha visitat amb motiu de

les Jornades Internacionals de Nova Música celebrades aquest passat setembre a Sitges). També, per testimoniatge directe del Sr. Valeri Sallent —el qual el va tractar personalment—, hem pogut saber que A. Schönberg s'expressava en un castellà força acceptable; el seu tracte, a més a més, era d'una gran amabilitat.

Durant l'estada del compositor a la nostra ciutat l'Associació Obrera de Concerts li dedicà el diumenge 3 d'abril de 1932 un concert-homenatge amb un programa monogràfic integrat pel sextet de corda «*Verklärte Nacht*» op. 4, els *Quatre Lieder* op. 6 per a cant i piano interpretats per la sempre recordada Conxita Badia d'Agustí i el pianista Alexandre Vilalta, i per finalitzar el *Preludi i Fuga en Mi bemoll* per a orgue, de Bach, transcrit per a gran orquestra per Schönberg, el qual fou qui dirigí l'Orquestra Pau Casals. Recordem que la Barcelona d'aquella època republicana estava bastant al corrent dels moviments culturals europeus i que encara l'any 1936 pogué ser estrenada al nostre Palau de la Música i dintre del Festival de la S.I.M.C. el concert pòstum per a violí d'Alban Berg dedicat «*A la memòria d'un àngel*», obra que ha passat a ésser un clàssic del gènere en el context de la música del segle XX.

Schönberg és, sens dubte, un dels grans noms de la història de la música, un nom fonamental —com Picasso, Einstein o Freud— en el desenvolupament cultural del nostre segle. un artista capaç d'encarnar novament el mite fausti: en la figura d'Adrià Leverkühn sota la ploma de Thomas Mann. La importància de Schönberg radica en el tipus de solucions originals que sabia donar a les seves obres; cada nova aportació és la solució a un problema artístic específic, una nova aventura de l'esperit que aconsegueix com a resultat d'una intensa i profunda reflexió. Així, amplia nous camps de sonoritat fins i tot en obres tan de primera hora com són els desmesurats *Gurrelieder*, on obté una completa homogeneïtat de timbres en complexos sons unificats per grans famílies d'instru-

ments. Intenta, tanmateix, una més clara intel·ligibilitat del text en la música (problema sempre latent des de l'època de Monteverdi), així com una nova expressió amb la tècnica del *sprechgesang* (un mig cantat-parlat) que utilitza en el *Pierrot lunaire*. Aventura camins desconeguts en la creativitat (*Serialisme*) i nous regnes de sensacions que exigiran conseqüentment altres modes de percepció auditiva. Plantejaments radicals tots ells, els quals fan sorgir a l'exterior el món de l'inconscient, un expressionisme alliberador de forces ocultes que anuncien, amb la sagacitat premonitòria de l'art, les troballes psicoanalítiques de Sigmund Freud. «No puc evitar un sospir —escrivia Freud tot referint-se als escriptors i artistes imaginatius— en pensar que s'atorga a uns quants el poder de rescatar, quasi sense esforç, d'entre el tumult de les seves emocions, les veritats més profundes, veritats cap a les quals els altres hem d'obrir-nos camí penosament, avançant a les palpentes entre incertituds torturadores». Efectivament, no es pot negar la tensió lírica en l'obra d'aquests autors expressionistes, tensió aguda que respon a un concepte ensems realista i personal, una interpretació del submón que jau sota el propi subconscient i es manifesta, traslladada al llenguatge artístic, en tant que sincera autoconfessió. No en va també les obres pictòriques de Schönberg (perquè Schönberg també pintava) són en la seva majoria autorretrats (!). Recordem que el 18 de desembre de l'any 1911 participava a Munic en la important Primera Exposició del Consell Editorial del Blaue Reiter al costat de pintors de la categoria d'A. Bloch, Delaunay, Epstein, Macke, Marc, Kandinsky, Henri Rousseau, entre d'altres. Schönberg s'ha tocat poc a Barcelona i quasi sempre pels mateixos incondicionals interpres catalans. Menys interpretat que, per exemple, Bartók o Stravinsky, l'anunci d'una de les seves obres cobra valor (pels que estimem la música sense limitació d'èpoques) d'autèntic esdeveniment.

CARLES GUINOVART

COCINA FRANCESA Y CATALANA

Abierto domingos,
festivos y después
de los espectáculos

brasserie
FLO
Restaurant

Especialidades: Bouillabaisse
Choûcroute
Pollo con langosta
Conejo con caracoles
Lenguado relleno
con espinacas

c/ Junqueras, 10

RESERVAS TEL. 317 80 37

Abierto cada día

de 13 H. a 16 H.

de 21 H. **Hasta después espectáculos**

P en Pau Claris n.º 64 (sugerido)

BEETHOVEN: Les Simfonies / Orquestra Philharmonia. Dir.: Otto Klemperer / EMI 10 C 037-000794-82.

L'enregistrament monumental de les simfonies de Beethoven és una de les màximes aspiracions —amb un resultat, d'altra banda, sovint comercial— del «gran» director d'orquestra. És una empresa de la qual només reixen amb èxit els privilegiats (i no solament per motius estrictament musicals). L'experiència, però, és una de les que provoquen més controvèrsia, car són molts els qui es creuen entesos i fins i tot «especialistes» en les simfonies beethovenianes.

Per damunt d'aquests possibles criteris de «música-ferits» (molt acceptable?) sorgeix el fenomen de la credibilitat i fins i tot de la genialitat. Aquest podria ésser el cas de Klemperer que, en aquestes versions, professa una veritable lliçó magistral del seu concepte del simfonisme de Beethoven. Amb la seva extraordinària Orquestra Philharmonia (que, malgrat tot, no ha estat superada en el continuisme de la Nova Orquestra, potser per manca justament del seu geni conductor) el mític director ens proposa una versió absolutament «clàssica», amb uns *tempi* i una estructura que el defineixen. És la versió Klemperer. Fruit d'un època i d'una manera d'entendre i de treballar la pròpia orquestra, amb una concepció i «modernitat» que ja ha estat superada, però en cap sentit invalidada. Aquestes versions, fetes entre el 1958 i el 1964, són el veritable testimoni d'una època, del nivell extraordinari d'una extraordinària orquestra i d'un director excepcional: Otto Klemperer.

J. GUINJOAN: Puzzle. Cadenz. Au Revoir Barocco. Tres peces per a clarinet / Juli Panyella, clarinet. Rose Marie Cabestany, piano. Lluís Claret, violoncel / COLUMBIA SCLL 14125.

«La realització d'aquest disc és el testimoni d'una llarga etapa de contactes professionals, artístics i humans amb aquests grans solistes i amics. Aquesta circumstància ha incidit en la composició de les obres tot prenent en consideració a més dels seus valors virtuosístics, llur respectiva personalitat musical». Amb aquests mots de l'autor és iniciat el comentari —en castellà i anglès— que acompanya el disc produït (segons sembla) a Barcelona.

És un disc d'autor. I un bon i bell disc d'autor, indiscutiblement. Montserrat Albet retrata així Joan Guinjoan: «Músic nat, dotat d'una imaginació excepcional... s'ha esforçat per alliberar-se al llarg de la seva producció de les regles arbitràries per mitjà de l'especulació, dels fenòmens acústics i les lleis de la lògica musical, i ha volgut incorporar a les seves obres una prodigiosa varietat de ritmes, timbres i intensitats...»

En el seu procés creatiu, Guinjoan sintetitza les seves vivències, tot plasmant-les després en el seu univers sonor...

Les quatre obres, escrites en el període de dotze anys, posen en evidència la personalitat d'un creador com Joan Guinjoan. Són el seu retrat. I en certa manera, el compendi de la seva música intimista, de la seva pròpia veu a través de l'instrument solista.

L'autor no hauria trobat potser uns intèrprets més identificats amb el seu pensament i llenguatge i més idonis per a una traducció ideal que Panyella, Cabestany i Claret. Així, de les dues conjuncions ideals, ha sorgit un disc perfecte.

A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
11, dissabte	18 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Rafael Orozco, piano. Dir.: Marçal Gols. Milhaud, Rachmaninov, Schumann.
	20.30 h. Liceu	«Tristany i Isolda», de R. Wagner.
	22.15 h. Orfeó de Sants	Miquel Pujol, violoncel. Bach, Pergolesi, Schubert i música tradicional catalana.
12, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h. Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
13, dilluns	21 h. Palau	Georg Moustaki.
	21.30 h. Assoc. Enginyers	Grup Bartók de Barcelona. Mozart. Homs, Schubert.
14, dimarts	21 h. Palau	Georg Moustaki.
	20.30 h. Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
15, dimecres	19 h. Palau	Wiener Instrumentalsolisten. Boccherini, Weber, Pospichal (Dimecres de R. N.)
	21 h. Palau	Georg Moustaki.
	21.30 h. Assoc. Enginyers	Grup Harmonia Calda. Mozart, Telemann, Haydn, Rousset, Honegger.
	21 h. Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
16, dijous	21 h. Palau	Georg Moustaki.
17, divendres	21 h. Palau	Orquestra de Czeszochowa. Orfeó Laudate. Rosmarie Hardy, soprano. Zandra McMaster, mezzo. Ryland Davies, tenor. Willard White, baix. Dir.: Angel Colomer i del Romero. «Judes Macabeu», de Haendel.

18, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona, Dir.: Ali Rahbari, Montserrat Cervera, violí. Roussel, Mozart, Rimsky-Korsakov.
	21.30 h.	Liceu	«L'Italiana in Algeri», de G. Rossini.
	22 h.	Pompeia	Coral Nou Ressò, Dir.: Josep M.º Gregori.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Orfeó de Sants. Concert de Nadal. «La nadala arreu del món.»
19, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	18 h.	Palau	«Concert de Nadal» de la Coral Sant Jordi, l'Esquix, l'Espurna i el Grup Llevant. Nadales tradicionals i de Victoria, Monteverdi, Praetorius, Brahms, Llongueres, Kodaly, Stravinsky, Cervera, Ros-Marbà, etc.
	19 h.	Casal del Metge	Immaculada Balsells, guitarra. Milán, Narváez, Visée, Valderrábano, Giuliani, Torroba, Llobet, Pujol.
20, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Tübingen (RFA). Dir.: Alexandre Sumski. Vivaldi, Telemann, Bach, Mozart. (Associació de Cultura Musical.)
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Quartet Tarragó. Guerrero, Dowland, Telemann, Vivaldi, Albéniz, Balada.
22, dimecres	19 h.	Palau	José Francisco Alonso, piano. (Dimecres de R. N.)
	21.30 h.	Assoc. Enginyers	Albert Giménez Atenelle, piano. Mozart, Schubert, Ravel, Prokofiev.
26, diumenge	19 h.	Palau	Orfeó Catalá Dir.: Salvador Mas. «Tradicional concert de Sant Esteve.»
	17 h.	Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
28, dimarts	20 h.	Palau	Piccolo Coro dell'Antoniano.
29, dimecres	21 h.	Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.

TEMPORADA 1982/83 - 11 de desembre de 1982 - Núm. 6 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

